

در اینجا نظاره گر اثر نقاشی رنگ روغن در ژانر پرتره ، با ابعاد ۷۰ در ۵۰ هستیم که بروی زمینه مشکی قرار دارد و با حاشیه چوبی قاب بندی شده است. تکنیک اثر: نقاشی با ترکیب کلاژ است و هنرمند علاوه بر بوم از پارچه و کاغذ برای خلق اثر استفاده کرده است. اولین تجربه های تکنیک کلاژ در نقاشی را میتوان در آثار نقاشان کوبیسم همچون پیکاسو و براک جستجو کرد. استفاده از تکنیک کلاژ در این اثر علاوه بر توجه به بافت تابلو مخاطب را درگیر بافت و تکسچر ثانوی نیز میکند. این اثر از نوع نقاشی پرتره سر و شانه (bust) است و چهره ای را نشان میدهد که به نقطه ای خیره شده است و فضای اطراف سوژه با عناصر تزئینی همچون گل و پرند پر شده است ، تفکیک این دو گاهی برای مخاطب دشوار است . استفاده از نور رمبراندی بر روی چهره که منشا شرقی دارد یادآور خوبی از هنر مشرق زمین است.و به اثر وجهی ملکوتی میدهد. ناگفته نماند که تعلق خاطر هنرمند به هنرمندان امریکای لاتین نیز در این اثر بی تاثیر نبوده است در نگاه اول این نقاشی یادآوری از پرتره های فریدا کالو است . نقاشی های فریدا کالو خودنگاره هایی است که اغلب به همراه حیواناتی کوچک و گیاهانی تزئینی در میان قاب ها ظاهر شده اند. میمون ها و گربه ها و پرندگانی با رنگ سیاه که دست در گردن فریدا حلقه کرده اند و همگام با او به جایی بیرون از تصویر که چشم تماشاگرشان است خیره شده اند. در این اثر هم اطراف پرتره را پرندگانی احاطه کرده اند . پرتره درون عکس ارزوی پرواز و رهایی در سر دارد. هنرمند اثر مهین لطف محمدی است. مهین لطف محمدی از مدل های زنده در نقاشی استفاده میکند اما در نهایت نقاشی را با تخیل خود امیخته و به اثری میرسد که کمتر شباهتی به مدل اولیه دارد. این نقاشی میتواند نمادی از وجود زنی باشد که با طبیعت یگانه و همذات است .و اصلا خود طبیعت است طبیعتی که ماوای گیاهان و جانوران است مهین محمدی در پرنه های پیشین خود کمتر به فضاسازی اطراف پرتره توجه کرده بود اما در آثار اخیر بر فضاسازی پرتره تاکید بیشتری دارد و گویی قصد دارد مفهوم اثر خود را گسترش دهد و مخاطب را در در جز به جز تابلو درگیر کند.. لباس پرتره درون عکس رنگ ابی متمایل به بنفش است . رنگ ابی معرف زنانگی است و برعکس قرمز نشان دهنده حساسیت، ملایمت، صلح و آرامش است و رنگ بنفش ترکیبی از قرمز و آبی است که می تواند نوعی تضاد و تعارض و نیز تمایلات نامتجانس را نشان دهد و گاهی استفاده افراطی از رنگ

بنفش، نشان دهنده اضطراب است. نام این اثر گیسّا است . گیسّا اسم اوستایی است در اینجا میتوان دریافت که هنرمند با گذاشتن این اسم که به معنی گیتی است به ایرانی بودن و توجه به فرهنگ پیشین خود اشاره میکند هرچند گیسّا را میتوان به معنای زنی با گیسوی بلند نیز تعبیر کرد.

اثر پیشین

<http://www.artonline.com/artist/223> /مهین لطف محمدی/